

Lovforslag nr. L 34. Fremsat den 14. oktober 1993 af Tommy Dinesen (SF), Hanne Thanning Jacobsen (SF) og Rahbæk Møller (SF)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om erstatning for skader forårsaget af stormflod

§ 1

I lov nr. 340 af 6. juni 1991 om erstatning for skader forårsaget af stormflod foretages følgende ændring:

I § 13, stk. 1, indsættes efter »skadens indtræden«: »eller efter, at skaden har kunnet konstateres.«

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og finder anvendelse på skader, der konstateres efter den 1. februar 1993.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Den 21. februar 1993 skete der en kraftig oversvømmelse i de vestsjællandske og nordøstfynske områder.

Oversvømmelsen kom efter flere dages storm fra nord, som pressede havvandet fra de nordlige farvande ned i Østersøen. Da stormen lagde sig, vendte vandmasserne tilbage med et enormt pres, der ikke er set før i dette århundrede. Det er forslagsstillernes opfattelse, at byggeriet af de faste Storebæltsforbindelser med Vestbroens bropiller, de kunstige sandøer til Østbroens piller samt Sprogøs arealfordobling var medvirkende til de oversvømmelser, der forekom, idet hele byggeriet er medvirkende til, at vandpresset blev så kraftigt, som det her oplevedes.

Vandpresset satte mange haver i de to førømtalte regioner under vand, og det har nu vist sig, at mange haver har fået uoprettelige skader på buske, planter, træer, løg og andre urter. I mange tilfælde er planterne visnet som følge af det saltvand, der oversvømmede haverne.

Folketinget vedtog i 1991 en lov om erstatning for skader forårsaget af storm. Stormen den 21. februar 1993 blev anerkendt som værende omhandlet af loven, og det blev annonceret, at skadelidte kunne henvende sig til det såkaldte Stormflodsråd, der har afgørelserne i disse sager.

Alle husejere er omfattet af loven ved en betaling på 10 kr. årligt. I annoncen var der sat en tidsfrist, men ingen haveejere havde mulighed for at kunne

konstatere, om havens planter havde taget skade. Det viste sig naturligvis først i foråret, da fristen for erstatninger var udløbet. I loven er der ikke taget hensyn til dette problem.

Mange husejere har klaget til Stormflodsrådet, men alle har fået afslag med baggrund i, at loven, som den er for tiden ikke omfatter haver og planter, hvor anmeldelse af skaderne først kan komme efter den frist, som er givet i loven om erstatning for stormskader.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Den foreslåede ændring medfører, at det bliver muligt at få erstatning for skader, der ikke kan konstateres umiddelbart efter stormfloden, men først på et senere tidspunkt, når anmeldelse sker inden to måneder efter konstatering af skaden.

Til § 2

Den foreslåede overgangsbestemmelse skal ses under hensyn til, at der som følge af den oversvømmelse, der fandt sted den 21. februar 1993 i Storebæltsområdet, i løbet af sommeren 1993 er konstateret adskillige skader på planter og træer, som af naturlige årsager ikke har kunnet blive anmeldt inden for den i den gældende § 13, stk. 1, omhandlede to månedersfrist. Adskillige skaderamte har forgæves forsøgt at få anerkendt disse skader, men er blevet afvist under hensyn til to månedersfristen.

Bilag**Besvarelse af spørgsmål nr. S 1122 af 7. juli 1993 stillet af folketingsmedlem Tommy Dinesen (SF)***Spørgsmål nr. S 1122:*

»Er ministeren indstillet på, at de haveejere, der har haft eftervirkninger af oversvømmelsen den 21. februar 1993, får mulighed for erstatning i lighed med andre, der kom ind under loven om hjælp til katastroferamte med baggrund i oversvømmelsen?«

Svar:

Efter vedtagelsen af lov nr. 340 af 6. juni 1991 om erstatning for skader forårsaget af stormflod blev det i § 10 i loven omtalte Stormflodsråd nedsat. Det fremgår af lovens § 11, at Stormflodsrådet forestår administrationen af loven, det vil sige, at Stormflodsrådet afgør i de konkrete tilfælde, om der kan udbetales erstatning.

Jeg vil derfor foreslå de skadelidte at rette henvendelse til Stormflodsrådet.